

- d) den Fare, hvorfor Bjærgerne eller deres Ejendele have været udsatte;
- e) den Fare for at komme til at paadrage sig Erstatningsansvar overfor Trediemand eller paa anden Maade at lide Tab, som Bjærgerne have været udsatte for;
- f) den Skade paa Liv, Helbred eller Gods, som Bjærgerne have lidt, det Tab og de Udgifter, de have haft, samt Værdien af de anvendte Redskaber;
- g) den Omstændighed, at det bjærgende Skib har været særligt udrustet for Bjærgning.

2° i anden Række:

Det bjærgedes Værdi.

Retten kan nedsætte eller ophæve Kravet paa Bjærgeløn, naar det oplyses, at den bjærgende selv er Skyld i den Nødstilstand, der har givet Anledning til Bjærgningen, eller at han har gjort sig skyldig i Tyveri, Hæleri eller anden uredelig Omgang med Godset.“

§ 8.

§ 226 i samme Lov affattes saaledes:

„Bjærgeløn maa ikke sættes højere end Værdien af det bjærgede, deri indbefattet Fragt for Gods og Passagerer efter Fradrag af Told og andre offentlige Afgifter samt Omkostninger ved dets Bevaring, Vurdering og Salg.

Bjærgelønnen indbefatter tillige Godtgørelse for at bringe det bjærgede i Sikkerhed og for den dertil gjorte Brug af Fartøjer eller andre Redskaber.“

§ 9.

§ 227 i samme Lov affattes saaledes:

„Overenskomst om Bjærgning, der er truffen, medens Nød stod paa og under Indflydelse heraf, kan enhver af Parterne forlange tilsidesat eller ændret af Retten, for saa vidt det skønnes, at de aftalte Vilkaar ikke stemme med Billighed.

Retten kan derhos i alle Tilfælde, i hvilke den skønner, at den aftalte Bjærgeløn staar i aabenbart Misforhold til den ydede Hjælp, tilsidesætte eller ændre Overenskomsten, naar Paastand derom fremsættes af den forurettede Part.

Bestemmelsen i § 225, sidste Stykke, kommer ogsaa til Anvendelse i Tilfælde, i hvilke der er truffet Overenskomst om Bjærgning.

Spørgsmaal om Overenskomstens Omstødelse eller Ændring i Henhold til nærværende Paragraf maa være indbragt for Retten inden to Maaneder efter Overenskomstens Afslutning.“

§ 10.

1ste Stykke af § 228 i samme Lov affattes saaledes:

„Tviste Bjærgere indbyrdes om Bjærgelønnens Fordeling, bestemmes denne af Retten under Hensyn til de i § 225 angivne Omstændigheder.“

§ 11.

I § 268 Nr. 4 i samme Lov ændres Punktum efter Ordet „Skibet“ til Semikolon, og derefter tilføjes: „den i § 220, 3die Stykke, omhandlede Regresfordring.“

§ 12.

§ 283 i samme Lov affattes saaledes:

„Fordringer, for hvilke Kreditor efter denne Lov alene kan holde sig til de Genstande, hvori han har Søpanteret, fortabes, naar de ikke gøres gældende ved Søgemaal inden de efternævnte Tidsfrister: